

Ændringsforslag. Det er jo en Selvfølge, at det, som der der er Tale om, nemlig det, at Mindstemaal for Aalen kan ned sættes til 11 Tommer, er en Fordring eller et Ønske, som aldrig vil blive udtalt fra Fiskerbefolkningens Side uden paa saadanne Pladser, hvor det er absolut nødvendigt. Som Følge deraf synes jeg ikke, at der fra den højtærede Landbrugsministers Side burde være nogen Betænkelse ved at acceptere dette Ændringsforslag. I øvrigt skal jeg paa sinde den Tone, der gik igennem den højtærede Landbrugsministers Foredrag; jeg mener, at der er al Anledning til at vente, efter den Stilling, som Ministeren indtog, og som jo i alt Fald kun paa et Par Punkter i nogen betydelig Grad afviger fra Udvalgets, at det skulde kunne lykkes os at faa denne Lov ført igennem. Det mener jeg, at der efter disse Udtalelser er Anledning til at formode.

Det ærede Medlem fra Aalborg Amts 3dje Valgkreds (S. Jensen) omtalte de Fiskeristader i Limfjorden, som Staten ejer, og han mente, at det var noget særdeles uheldigt. Jeg skal ikke i mindste Maade forsvare disse Stader, jeg mener ligesom det ærede Medlem, at der ikke kunde være noget til Hinder for, at denne gamle Ret blev afhændet. Jeg kan naturligvis ikke paa dette Tidspunkt af Forhandlingen udtale mig om, paa hvilken Maade det skulde ske, men der kan jo intet være til Hinder for, at Udvalget sammen med Landbrugsministeren tager under Overvejelse inden 3dje Behandling, om der kan gøres noget ved den Ting. Det var at haabe, at der kunde gøres noget, thi de Forhold, som det ærede Medlem omtalte, maa jeg lige som han anse for temmelig uheldige. — Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Aaberg) omtalte Ændringsforslag Nr. 28 som uheldigt. Han fandt, at Bestemmelsen i den nævnte Lov var langt bedre end den Bestemmelse, som her foreligger fra Udvalgets Side. Det er muligt, og jeg mener derfor ogsaa, at Udvalget skulde det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, som have udtalt sig i samme Retning, at tænke over Sagen. Hvorvidt de Bestemmelser, som ere opstillede fra Udvalgets Side, kunne udgaa, skal jeg ikke her udtale mig om, men at en Forandring kunde lade sig gennemføre i den Retning, som det ærede Medlem antyder, var jo ikke umuligt; i alt Fald var den Motivering, hvormed det ærede Medlem begrundede sin Henstilling saaledes, at jeg, som sagt, mener, at Udvalget skulde at tage det op til Overvejelse. Det ærede Medlem talte endvidere om Aaasning af forskellige Farvande i Limfjorden, jeg kan

forstyre det ærede Medlem — hvad han ogsaa selv forment — at jeg aldeles ikke er stemt for Aaasning hverken af dette eller af hint Farvand. De Udtalelser, som det ærede Medlem paa dette Omraade fremkom med, særlig med Henblik paa Bedtægterne, kan jeg, om end ikke i et og alt, faa dog i væsentlig Grad tiltræde. Naar det ærede Medlem imidlertid mente, at jeg i Gaar havde udtalt, at Limfjordslovgivningen har staaet som et aldeles dødt Bogstav, saa vil jeg dertil sige, at det forholder sig ikke rigtigt, der er her nogen Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Jeg udtalte ikke, at den har staaet som et aldeles dødt Bogstav, men jeg udtalte derimod, at der fra Fiskernes Side der paa Pladserne lige saavel som fra Folk, der bo omkring Limfjorden, er udtalt over for mig, at ikke saa Bestemmelser i den nævnte Lov ikke ere overholdte, men for en stor Del kun have været et dødt Bogstav; at den gamle Lovgivning har været saa godt som et aldeles dødt Bogstav, er eftervist i Betænkningen. Det ærede Medlem omtalte endvidere Ændringsforslag under Nr. 56, hvor han mente, at, naar vi der have foreslaaet, at „væsentligt Bierhverv“ skulde udgaa, var det særlig uheldigt. Jeg skal dertil bemærke, at det er efter mange Forslag og Ønsker fra Fiskernes Side rundt omkring i Landet at dette Ændringsforslag er stillet. Jeg skal meget viljigt indrømme, at der kan være de Pladser, som det ærede Medlem omtalte, hvor der kan bo omkring et Fiskeband en Del Fiskere, hvoraf ingen kan siges at have Fiskeri til egentligt Hovedhverv. Men paa den anden Side er det ogsaa temmelig beklageligt, naar der kun bor 50 eller maaste 100 Hovederhvervsfiskere omkring et Farvand, medens der er 100 eller 150, der drive Fiskeri som Bierhverv, at disse saa, blot fordi de ere i Flertal, kunne faa Lov til at lave Bedtægterne ganske som de behage. Det synes mig temmelig uheldigt, og det bliver jo Følgen, naar Bierhvervsfiskerne have Ret til at stemme med i denne Sag. Jeg mener ikke, der kan være nogen Fare ved at bibeholde dette Ændringsforslag, idet man dog ikke kan eller skal formene, at Hovederhvervsfiskerne ville lave en Bedtægt, der skader Fiskeriet; naar den skader andre, maa den jo ogsaa skade dem selv, og de ville jo ikke lave en Bedtægt, som skader dem selv, og som en Følge deraf mener jeg, at Bierhvervsfiskerne kunne være tjente med, hvad Hovederhvervsfiskerne lave paa dette Omraade. Hermed tror jeg at have omtalt de væsentligste af de Indvendinger, der ere fremkomne mod de forelig-